

O BISERICĂ ÎNȘELATĂ DE LUME

... Isus Hristos,
Fiul Tău, și ne-ai dat totul fără plată în Hristos. Îți suntem recunoscători,
Doamne, pentru harul pe care l-am primit prin jertfa lui Isus, la Calvar, care
ne-a împăcat și ne-a adus în părtășie cu Tine, în iubire. Îți suntem
recunoscători pentru că știm că este scris: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă
rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da”*.
(Ioan. 15. 7).

Îți suntem
recunoscători și Te rugăm să ne dai credință ca să credem din toată ființa
noastră.

Ajută-ne,
Doamne, să punem deoparte fiecare necaz al acestei zile, fiecare grijă a
acestei vieți și orice problemă, astfel încât să nu mai fim frământați de
nimic, ci să stăm liniștiți pentru ca Duhul Sfânt să ne poată vorbi și să ne
conducă spre desăvârșire, ca să cunoaștem mai mult despre Tine, prin părtășia
noastră, deoarece, Doamne, acesta este
singurul motiv care ne-a adus în locul acesta deși este o zi atât de fierbinte.

Vorbește-ne prin Cuvântul Tău viu și
lasă ca Duhul Tău să locuiască în noi ca să ne dea o formă, nu în felul lumii,
ci să fim transformați prin înnoirea Duhului nostru până când vom ajunge la
statura Fiului lui Dumnezeu.

O, inimile noastre tremură și bucuria
ne inundă sufletele când ne gândim că putem fi chemați fiii și fiicele lui
Dumnezeu!

Tată, ne
aflăm chiar înainte de a doua venire a Domnului, când toate popoarele și
împărățiile tremură sub picioarele noastre și când toate lucrurile acestei lumi
se năruie. Dar noi știm că El va veni
într-o zi și ne va lua într-o Împărăție care nu va avea sfârșit și nici
nu se va schimba. O, ne gândim că noi suntem viitorii locuitori ai acestei
Împărății, de aceea, Te rugăm Dumnezeule, să ne tai împrejur inimile și
urechile, prin Duhul Sfânt, prin spălarea cu apa Cuvântului.   Ascultă-ne,
pentru că Te rugăm aceasta
în Numele și spre slava Lui. Amin.

Doresc să mă apropii de subiectul acestei
dimineți, în care voi vorbi ceva diferit de ceea ce aș fi spus dacă am fi avut
un serviciu de vindecare. L-am rugat pe Billy să împartă numere de rugăciune
între 8.00-9.00, dar acum câteva minute a venit la mine și mi-a spus că erau
foarte puțini oameni, așa că n-a mai împărțit nici un număr.

Acesta
este motivul pentru care m-am gândit să aleg un text pentru îndreptarea
bisericii, iar subiectul despre care vreau să vorbesc este: **„O biserică
înșelată de lume.”**

Pentru aceasta aș vrea să citesc din **Judecători**
16.10-20:

**„Dalila a zis lui Samson: „Vezi, ți-ai
bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce
trebuie să
fi legat.”**

**El i-a zis: „Dacă aș fi legat cu funii
noi care să nu fi fost întrebuintate niciodată, aș slăbi și aș fi ca orice alt**

om.”

Dalila a luat niște funii noi, și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Iar niște oameni stăteau la pândă într-o odaie. Și el a rupt funiile de pe brațe ca pe o ață.

Dalila a zis lui Samson: „Până acum ți-ai bătut joc de mine, și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fi legat.” El i-a zis: „N-ai decât să îndeplinești cele șapte șuvițe de păr din capul meu în urzeala țesăturii.

Și ea le-a pironit cu un cui de lemn în pământ, Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Și el s-a trezit din somn, și a smuls cuiul de lemn din pământ cu urzeală cu tot.

Ea i-a zis: „Cum poți spune: „Te iubesc!” când inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ți-ai bătut joc de mine, și nu mi-ai spus de unde vine puterea ta cea mare.”

Fiindcă ea îl necăjea și îl chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s-a umplut de o neliniște de moarte, și-a deschis inima față de ea, și i-a zis: „Briciul n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pântecul maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi și aș fi ca orice alt om.”

Dalila, văzând că își deschise toată

inima față de ea, a trimis să cheme pe domnitorii Filistenilor, și a pus să le

spună: „Suiți-vă de data aceasta, căci mi-a deschis toată inima lui.” Și domnitorii filistenilor s-au suit la ea, și au adus argint în mâini.

Ea l-a adormit pe genunchii ei. Și chemând un om, a ars cele șapte șuvițe de pe capul lui Samson, și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea.

Atunci ea a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Și el s-a trezit din somn și a zis: „ Voi face ca și mai înainte și mă voi scutura.”

Nu știa că Domnul se depărtase de el.”

Tot în legătură cu

acest subiect aș vrea să citesc un text care se află în **Apocalipsa 2.21-23:**

„I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

Iată am s-o arunc bolnavă în pat: și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.

Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că „Eu sunt cel ce cercetez rărunchii și inima” și voi

răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.”

Fie

ca Domnul să-Și adauge binecuvântările la citirea Cuvântului Său.

Samson,
asemenea bisericii, a pornit pe o cale bună;

a pornit în direcția corectă și a fost
cunoscut ca fiind un viteaz de neînvins; a pornit să-L slujească pe Domnul prin
respectarea Cuvântului Său și prin împlinirea poruncilor.

La fel a făcut și biserica. Și ea a pornit - cum se
spune - cu dreptul, respectând fiecare poruncă a Domnului.

Și noi vedem că atâta timp cât Samson L-a
urmat pe Domnul, El L-a folosit. Și aceasta pentru că Dumnezeu poate să se
folosească de oricine Îl urmează, de oricine vrea El. Dar când ne întoarcem de
la lucrurile lui Dumnezeu, El nu ne mai poate folosi. Cât timp vom merge
înainte hotărâți, conform Cuvântului lui Dumnezeu, cât timp nu ne vom opri
numai la ceea ce este scris și ne vom închina lui Dumnezeu în Duh și adevăr, El
ne va putea folosi pe fiecare din noi, dar atunci când ne întoarcem și mergem
după alte lucruri, Dumnezeu nu ne mai poate folosi.

Prin urmare, Samson este un tip
desăvârșit pentru biserica de astăzi. Astfel, putem vedea că la început
Dumnezeu a putut să folosească biserica, pentru că aceasta se conducea după
poruncile Domnului, după judecățile și Legile Lui. Dar se pare că biserica a
avut un punct slab.

Amintiți-vă că noi nu suntem la picnic, ci pe câmpul de luptă. Mulți oameni cred că dacă au devenit creștini, aceasta este totul și în felul acesta au scăpat pentru totdeauna de necazuri, dar să nici nu vă treacă prin minte așa ceva! De ce aceasta? Pentru că noi devenim creștini ca să luptăm lupta cea bună a credinței. Da, noi devenim creștini ca să intrăm pe câmpul de luptă. Aceasta înseamnă că suntem soldați și ca urmare trebuie să fim instruiți, maturi, să cunoaștem toate tehnicile de luptă ale vrășmașului, să știm cum să ne întărim și cum să luptăm. Și putem face aceasta numai dacă Duhul Sfânt ne descoperă calea.

De exemplu, dacă mergem la război, noi nu putem să ne luăm după ceea ce spun alte popoare, nici după părerile lor. Desigur. Noi trebuie să ne luăm după ceea ce spune Duhul Sfânt, după îndrumările care ni le dă El, deoarece El este Conducătorul nostru, El este Capul oștirii creștinilor.

Samson proceda bine. El a fost un bărbat mare până în clipa când a început să rătăcească, să pășească afară de pe calea dreaptă.

Și biserica a mers bine și totul a fost în ordine până când a început să pășească afară de pe calea ei.

Samson a început să se lase amăgit, nu de o fată evreică, ci de o filisteancă.

Tot așa a făcut și biserica. Astfel, în loc să-și vadă de dragostea ei, ea s-a dus după necredincioși, lăsându-se amăgită de ei.

Iată care a fost una din cele mai mari greșeli ale noastre: faptul că biserica a început să facă lucruri rele. Da, asemenea lui Samson, ea a început să se însoțească cu oameni nepotriviți.

Priviți.

Cât timp a stat cu Dumnezeu, Samson a mers corect, dar când a început să se întovărășească cu cine nu trebuia, a dat de necaz.

La fel s-a întâmplat cu biserica. Când mergea smerită, zi de zi și sub călăuzirea Duhului Sfânt, Dumnezeu a binecuvântat-o, iar în mijlocul ei erau semne și minuni, dar când a început să se întovărășească cu lumea, El a părăsit-o. **Cel mai rău lucru pe care l-a făcut biserica, a fost organizația.** Prin aceasta ea a început să rupă părțasia cu ceilalți credincioși. Dar nu uitați! Această Evanghelie minunată nu a fost trimisă pentru o anumită organizație, pentru un anumit popor sau națiune, ci a fost dată pentru oricine vrea să vină la El, pentru fiecare suflet, pentru fiecare națiune, limbă sau popor. Da, Dumnezeu nu a vrut niciodată ca noi să ne trasăm granițe, și totuși am făcut-o.

De ce? Pentru că oameni vor să fie la fel ca ceilalți. Pentru aceasta, ei compară, copiază, imită, merg cum merge lumea, spun ce spune lumea, vor să fie apreciați așa cum este apreciată lumea. Dar noi nu putem fi niciodată apreciați dacă facem lucrurile pe care le face lumea, ci doar dacă urmăm poruncile lui Dumnezeu și dacă procedăm așa cum ne cere El. Nu, noi nu ne putem conduce după lume.

Dacă industria de țigări, fabricile de bere și de whisky etc, au ajuns la o dezvoltare maximă prin intermediul televiziunii, aceasta nu înseamnă că și biserica va ajunge să fie apreciată pe aceeași cale. Nu, nu! Succesul bisericii stă în predicarea Evangheliei, în puterea lui Dumnezeu și în manifestarea Duhului. Dacă televiziunea a făcut atât de mult pentru industria tutunului, nu putem spune că același lucru îl poate

face și pentru biserică, și aceasta pentru că nicăieri nu scrie că noi trebuie să ne comparăm și să procedăm ca ceilalți oameni. Cât timp vom face aceasta, vom avea un număr mare de ascultători, dar să nu uitați că nu la aceasta ne-a chemat Dumnezeu! Părerea noastră este că suntem apreciați dacă avem ascultători

din toate rasele, dacă ne simțim minunat și dacă suntem bine organizați, dar adevărul este că cu fiecare zi care trece murim pe picioare –duhovnicește vorbind.

Dacă în dimineața aceasta am fi aici 10 milioane de oameni, dar Duhul Sfânt n-ar fi cu noi, nici nu ne-am putea compara cu zece oameni care au Duhul Sfânt.

Da, noi nu ne putem compara cu lumea.

Unul dintre primele lucruri rele a fost că biserica a început să se organizeze. Prima organizație a fost Biserica Catolică, după care a urmat Biserica Luterană.

Acum priviți: după ce au făcut o organizație, Biserica Catolică, într-o zi s-a auzit un strigăt: „ Filistenii sunt asupra ta, Samson!” și Samson s-a ridicat imediat și a rupt legăturile bisericii catolice.

Atunci a ieșit Martin Luther din organizație. Apoi ei au legat biserica cu alte frânghii, așa cum a făcut Dalila. Astfel, în loc să aibă oameni chemați de Dumnezeu, oameni călăuziți de Duhul Sfânt, care poate nu știau nici să scrie dar Îl cunoșteau pe Hristos, biserica a început să strălucească, să se lustruiască după modelul politicianilor, ceea ce a făcut ca predicatorii să aibă nevoie de doctorat. Da, fiecare predicator trebuia să fie doctor în teologie.

Aceasta a fost o altă frânghie care a legat biserica. Oamenii merg la studii și fiecare seminar se străduiește să scoată absolvenți cât mai bine pregătiți, astfel ca biserica să se poată lăuda: „Păstorul nostru este doctor în teologie!” Ce urmează? Fiecare se străduiește să aibă cât mai multă cultură, astfel încât să-l întrecă pe celălalt. Dar aceasta nu înseamnă nimic în ochi lui Dumnezeu. Nici un om n-ar trebui să încerce să-L mulțumească pe Dumnezeu prin dobândirea înțelepciunii lumești, pentru că aceasta este o urâciune în ochi Lui.

Niciodată nu-L veți putea mulțumi pe Dumnezeu prin ambiții lumești sau prin înțelepciunea lumească, deoarece Scriptura spune că toate acestea sunt o urâciune înaintea Lui. Așa ceva este imposibil.

Da, fiecare încearcă să fie cât mai cult. Astfel, ei știu ce trebuie să facă și cum să spună, dar totul devine un discurs politic în loc să fie un mesaj dovedit prin puterea Duhului, care să pătrundă în inimile oamenilor și să dea pe față tot păcatul. Ei sunt instruiți pentru discursuri politice, dar nu de aceasta avem noi nevoie, deoarece Pavel a spus clar că: *„Învățătura și propovăduirea lui, nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca credința oamenilor să fie întemeiată nu pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu”* (1 Corinteni 2.4-5).

Vedeți, Evanghelia a adus cu sine descoperirea puterii Duhului Sfânt.

Toți aceia care merg însă la seminarii, acolo unde sunt educați cum trebuie să stea în fața oamenilor, cum trebuie să se prezinte, cum trebuie să se îmbrace, cum trebuie să se poarte, cum trebuie să vorbească, etc. nu sunt mai mult decât niște politicieni care își prezintă discursul în fața oamenilor. Dar noi nu trebuie să umblăm după laudele oamenilor.

Pavel a spus: „... Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârșie omenească pentru că nu am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.” (Galateni 1.11-12).

Desigur, Evanghelia nu vine printr-un discurs bine șlefuit - rod al înțelepciunii voastre - , nici prin înțelepciunea omenească, ci prin descoperirea puterii lui Hristos Cel înviat.

Aceasta este Evanghelia: „Să-l cunosc pe El și puterea învierii Lui...” (Filipeni. 2.10)

Dar priviți. Fiecare încearcă să pară mai deștept decât celălalt, decât cealaltă denominațiune. Astfel, metodiști spun: „Noi avem oamenii cei mai inteligenți!” Baptiști, Biserica lui Dumnezeu și toți ceilalți, spun la fel: „Noi suntem cei mai inteligenți! Noi nu lăsăm pe oricine să meargă și să predice Evanghelia.” Da, ei îi aleg. (O, Doamne, ai milă!). Cum fac această alegere? Dacă sunt bine documentați în ce privește doctrina lor, sunt primiți în biserică. Dar Dumnezeu nu-i poate atinge în nici un fel, de aceea eu vreau ca mie să-mi predice cineva care a fost ales de Duhul Sfânt, de Dumnezeul cel viu, nu de oameni sau de denominațiune.

Ei spun: „O, noi știm totul despre

aceasta!” dar cu toate acestea cei mai mulți dintre ei nu știu nici măcar primele litere din Abecedarul Duhului Sfânt, ba mai mult, Îl neagă.

Aceasta îmi amintește de o cărticică pe care am citit-o cu vreo zece ani în urmă, în California, și pe care am găsit-o într-un depozit vechi de cărți. Nu-mi mai amintesc de cine era scrisă, dar avea un înțeles adânc deși la prima vedere părea umoristică. Una din povestirile din ea începea cam așa:

„Într-o dimineață, într-un frumos coteț de păsări, un cocoș care credea că are toată înțelepciunea din lume, se urcă pe o cutie, bătu de câteva ori cu ciocul în ea, își dădu căpșorul pe spate și începu să cânte ca nimeni altul. Atrăgând atenția celorlalți el zise: „Doamnelor și domnilor prezenți în acest coteț de păsări, în această dimineață aș dori să vă vorbesc despre un amplu program educațional, pe care tocmai l-am elaborat.”

Punându-și ochelari pe cioc, el continuă:

„A trebuit să fac o mulțime de studii pentru aceasta, și am hotărât că noi, puii, vom scormoni într-o anumită curte, sau într-o anumită gaură, pentru a găsi o anumită vitamină, care ne va ajuta să cântăm mai frumos și să avem pene mai strălucitoare – într-un cuvânt să fim mai culți. O, și vă spun că știu o mulțime de modalități prin care vom deveni mai stilați.”

Puicuțele cu coafurile lor roșii, cotcodăceau: „O, nu-i așa că e drăguț?” Îl admirau foarte mult: „O, este un cocoșel atât de inteligent!”

Aceasta îmi amintește de predicatorii de la seminarii, despre care se spune: „Este un bărbat atât de inteligent! Noi nu vom mai merge cu restul, ci trebuie să mergem cu el.”

Înainte ca acest pui să-și termine discursul, un alt pui, cu pene mai puțin strălucitoare, dădu buzna în curtea păsărilor, zicând: „O clipă, băieți! Tocmai am auzit ultimele știri de la radio. S-au scumpit puii, așa că mâine mergem cu toții la abator. Cu ce ne va ajuta acum cultura ta?”

Frate, la ce ne ajută toată înțelepciunea pe care putem s-o dobândim noi? Nu suntem decât o murdărie și cu fiecare clipă care trece ne apropiem tot mai mult de moarte. Da, înțelepciunea noastră nu înseamnă nimic, de aceea dorim să-L cunoaștem pe El.

Dar cu toate acestea, ei merg pe drumul lor.

Cu puțin timp în urmă i-am povestit cuiva despre un canar micuț care credea că el știe tot ce se poate cunoaște și povestea celorlalți despre oameni. Acest canar a zburat sus pe colivia lui și a început să povestească, pentru că el știa totul despre oameni. Deodată însă, s-a dus lângă el un profesor de la Purdue și a început să vorbească folosind niște cuvinte foarte elevate. Imediat micuțul canar a întors capul și și-a închis ochii.

Vedeți voi? El avea ochi, deci putea să-l vadă pe profesor, avea urechi, deci putea să-l audă, dar cu toate acestea habar n-avea despre ce vorbea. De ce? Pentru că avea un creier de canar. Un creier de pasăre și nimic mai mult. El nu avea un creier de om ca să poată gândi la fel ca omul.

Vedeți? Tot așa, nici omul nu poate gândi la fel ca Dumnezeu. Noi suntem oameni și toată înțelepciunea omenească nu face mai mult decât un creier de canar. Acesta este motivul pentru care tot ce facem se întoarce împotriva noastră dacă nu avem gândul lui Hristos.

Motivul pentru care oamenii se alătură organizațiilor și înlocuiesc nașterea din nou cu o strângere de mână, este că ei vor să treacă peste nașterea din nou. N-o vor. Deși Biblia învață despre ea, vor s-o înlocuiască cu altceva.

Penticostalii sunt la fel ca ceilalți, încercând s-o înlocuiască. Astfel, ei spun: „Ne vom strânge mâinile, ne vom alătura bisericii și apoi vom fi botezați!” Da, ei se tem de nașterea din nou, iar uneori mi se pare că chiar și Tabernacolul Branham se teme de ea.

Noi știm cu toți că o naștere, indiferent unde are loc, este o murdărie. Dacă un bebeluș se naște pe o grămadă de paie, pe o podea tare sau într-un salon de spital zugrăvit în roz, de fiecare dată este o murdărie. Desigur. Și nașterea unui vițel sau a oricărei vietăți este o murdărie.

Același lucru este valabil și pentru nașterea din nou: ea nu este decât o murdărie.

Dar ce spun înțelepții? „Noi vom merge acolo unde se strâng mâinile. Vom merge unde nu sunt țipete și urlete, unde oamenii nu plâng la altar și nu strigă!”

O, voi vreți să fiți prea civilizați!
Noi avem însă nevoie de nașterea din nou. Da, trebuie să murim, ca să putem veni apoi la Viață.

Dacă luați, de exemplu, un cartof vechi. Înainte ca să obțineți cartofi noi este nevoie ca acel cartof vechi să moară.

Bobul de grâu nu poate să aducă la suprafață o viață nouă până când nu putrezește. Tot așa, un om nu poate primi nașterea din nou până când firea și înțelepciunea lui veche nu putrezesc, până când nu moare la altar, până nu ajunge în punctul unde scrobeala de la guler îl lasă să-și plece capul. Abia atunci el va fi născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu. Pe mine nu mă interesează faptul că strigi, vorbești în limbi, sari în sus și-n jos sau cazi ca un pui cu gâtul sucit. Tu trebuie să mergi înainte cu o Viață nouă! Oamenii au înlocuit-o cu altceva, dar noi dorim să mergem înainte cu ea.

Alaltăieri, vineri, am mers împreună cu soția la magazin. Nu vreau să insist prea mult dar, cum mergeam pe stradă îmi întorceam tot timpul capul când într-o parte când în alta deoarece peste tot erau numai femei dezbrăcate. Eu i-am promis lui Dumnezeu, atunci când am orbit, că dacă mă va vindeca nu voi privi decât spre lucruri bune. Acesta este motivul pentru care în mașină am atârnat o cruciuliță. Astfel, când văd asemenea lucruri, eu privesc spre cruce și spun: „Doamne, acesta este adăpostul meu.”

La un moment dat Meda mi-a zis: „Astăzi nu am văzut nici o femeie cu fustă.” După care a continuat: „Billy, uită-te la femeia de acolo, aceea care are acele curele în jurul bustului. Vrei să spui că nu știe că ceea ce face este greșit? Dacă nu știe că este greșit, înseamnă că și-a pierdut mințile.”

„Stai puțin, draga mea,” i-am răspuns eu, „ ea este americană și ca urmare face exact ceea ce fac americanii.” Apoi am continuat:

„Acum

câtva timp când am fost în Finlanda, am discutat cu un bărbat care m-a provocat. Este vorba de dr. Manninen. Noi ne îndreptam spre saună. Acolo este un obicei interesant: ești luat și se toarnă pe tine apă fierbinte sau stai în abur fierbinte, ceea ce te face să transpiri. După aceea trebuie să sari în apă rece și să ieși din ea ca să te duci într-o cameră unde sunt niște asistente, niște femei, care fac masaj bărbaților (care sunt goi), după care îi trimit din nou la bazin.

Eu n-am vrut să intru acolo, ci am spus:

„Dr.

Manninen, lucrul acesta este greșit!”

„În ordine, pastore Branham, este greșit. Dar ce zici atunci de medicii voștri din America, de cei care le dezbracă pe femei, le întind pe masă și le examinează părțile cele mai intime? Dar de asistentele voastre ce părere ai?”

„Îmi pare rău, frate Manninen, dar trebuie să recunosc că ai dreptate.”

Ce sunt toate acestea? Obiceiuri.

Când am fost la Paris, mi-a fost foarte greu să cred că toaletele pentru bărbați și femei erau comune. Eu nu puteam înțelege nicicum aceasta, și totuși toaletele pentru bărbați erau folosite și de femei. La fel nu mi-a venit să cred că atunci când mergeau la plajă sau la înot, aveau vestiare comune. Ele își scoteau pur și simplu toate hainele, apoi se întorceau cu spatele, își puneau pe ele o fâșie de material și

se duceau să înoate, fără să dea importanță acestui lucru. Vedeți, acesta este un obicei al francezilor.

În Africa, femeile și bărbații, tinerii și bătrânii, umblau prin savană goi, fără nici o haină pe ei. Ei n-au știut niciodată că este o toaletă și nu-și dădeau seama că sunt goi. Vedeți? Acesta este obiceiul poporului lor.

Eu i-am spus soției mele: „Draga mea, noi suntem altfel, suntem dintr-o altă seminție. Noi suntem străini și călători aici, de aceea vedem aceste lucruri atât de greșite. Biblia spune: *„Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.”* (Evrei 13. 14)

Un bărbat sau o femeie din Italia, din Africa, din Franța sau din orice altă țară, care s-a născut din nou prin Duhul Sfânt, nu va face lucrurile acelea. Ei nu vor mai purta acele haine și nu se vor mai purta în felul acela, deoarece fac parte dintr-un alt popor, a cărui Căpetenie și Desăvârșire este Dumnezeu însuși. **Noi suntem din ceruri, iar Duhul care este în tine te învață cum să trăiești.**

De ce aceasta? Pentru că **fiecare om procedează cum este călăuzit de duhul care îl stăpânește**. Astfel, dacă ești din America, vei face lucruri pe care le fac americanii. Dacă ești din Franța, vei face aceleași lucruri pe care le fac francezii și îi vei critica pe ceilalți. Dar dacă ești din ceruri, dacă ești din Dumnezeu, vei face lucrurile care se fac în ceruri, pentru că duhul tău vine de sus și te învață cum să procedezi.

Dar mai este ceva de care ar trebui să ținem cont. **În Scriptură scrie că cei care erau în căutarea acelei cetăți**

noi, se comportau diferit față de ceilalți, dovedind prin aceasta că sunt străini și călători.

Cei din linia lui Cain au devenit fugari și lepădați, dar creștinii erau străini și călători.

Un fugar nu are casă, iar a fi o persoană lepădată este ceva îngrozitor. Un călător însă, este un om bun. El este dintr-o altă țară și încearcă să găsească drumul spre casă, dovedind prin trăirea lui că este în căutarea unei alte țări. Acesta este adevărul.

Dar oamenii care se comportă în felul acesta și poartă astfel de haine... Să vă mai spun însă ceva. Când am fost în Africa de Sud am văzut 30.000 de păgâni băștinași, fete și băieți de 16, 18 și 20 de ani, fără nici un petecuț de haină pe ei, murdăriți cu noroi, vopsiți peste tot, cu oase băgate în nas, cu bucăți de lemn atârdate de urechi, cu oase de om în păr, cu dinți de animale atârând pe ei și deși erau oameni, nu-și dădeau seama cum arată. Când L-au primit însă pe Hristos, au căzut cu fețele la pământ, iar când au primit Duhul Sfânt încercau să-și acopere goliciunea cu brațele și au plecat să se acopere cu ceva. De ce? Pentru că deveniseră străini și călători în această lume. Aleluia! Ei au ieșit din această lume. Da, domnilor.

O, dar acești oameni moderni spun că sunt creștini! Ei aparțin de diferite biserici, așa că spun: „Noi suntem metodiști!” sau: „Noi suntem baptiști!” sau: „Noi suntem pentecostali!” sau: „Noi suntem adventiști de ziua a șaptea!” sau: „Noi suntem așa sau așa!” dar nu uitați: Aceasta nu are nici o importanță! De ce? Pentru că duhul tău, viața care este în tine, arată ce ești.

Isus a spus: „...după roadele lor îi veți cunoaște!” (Matei 7. 20).

Biserica a

devenit la fel ca Israelul din vechime. Voi știți că ei au văzut că toate popoarele păgâne aveau un împărat și deși Împăratul lor era Dumnezeu, au dorit să fie la fel ca popoarele păgâne, așa că și-au pus un împărat. Dar cum au făcut acest lucru au și dat de necaz, pentru că încet, încet, lucrurile lumești au început să se strecoare în mijlocul lor, iar în final a venit Ahab, un împărat care, puțin câte puțin, a reușit să stoarcă toată viața din ei. Iată unde au ajuns! Iar când a venit Împăratul adevărat nu L-au recunoscut.

Același lucru l-a făcut și biserica. A

adoptat politica și educația, a adoptat organizații, societăți, biserici foarte mari, predicatori lustruiți, etc., iar când vine adevăratul Împărat, nu-L recunosc și-L răstignesc. Da, ei Îl răstignesc pe Duhul Sfânt care este Împăratul lor. Nu-L cunosc, de aceea râd de El și se distrează pe seama Lui. Da, ei fac același lucru pe care l-au făcut Iudeii cu Mesia, și nu știu aceasta pentru că nu sunt duhovnicești. Ei sunt înșelați de ceea ce vede ochiul – de clădirile mari – și astfel încearcă să se compare cu lumea.

Dar nouă nu ni s-a spus niciodată că

trebuie să ne comparăm cu lumea, ci ni s-a spus să ne smerim ca să putem fi oameni cu adevărat maturi.

Campaniile de evanghelizare și de

vindecare de astăzi, au devenit un adevărat concurs. Astfel, auzi spunându-se: „O, slavă Domnului că am câteva mii de ascultători! Da, am adunat o mulțime mai mare decât tine!” Și care este diferența? Este important faptul că avem un ascultător sau un milion? Credem noi în Dumnezeu? Suntem noi credincioși Cuvântului Său? Rezistăm noi încercărilor Duhului Sfânt? Aceasta este ceea ce contează.

Dar noi facem compromisuri cu Biblia.

Până și pentecostali fac compromisuri cu învățăturile fundamentale ale Bibliei. Eu nu vreau să jignesc pe nimeni, dar sunt în biserica mea și ca urmare trebuie

să procedez corect pentru că propovăduiesc Evanghelia. Sunt zeci de mii de predicatori penticostali care știu că în Biblie nu există nicăieri un botez făcut în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, și cu toate astea îl practică. Eu provoc pe orice arhiepiscop sau pe oricine altcineva, să-mi arate un singur loc unde scrie că cineva a fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt! O, așa ceva nu scrie nicăieri dar ei fac compromisuri.

În Noul Testament sau trei sute de ani după apostoli, nu există nici măcar o persoană care să fi fost botezată altfel decât în Numele lui Isus Hristos, iar istoria o dovedește. Ce a stricat lucrul acesta? Organizația. Ea a făcut-o prin compromis.

Astăzi, ei au desființat toți „evangheliștii de stradă”, au scos afară din biserică tamburinele, au scos afară toată slava lui Dumnezeu și au adus în schimb predicatori absolvenți la seminar (cocoșei îngâmfați), care predică, toți oameni de societate, lustruiți și deștepți. Femeile lor poartă pantaloni scurți și rochii strâmte, bărbați fumează, merg la jocuri de noroc și spun glume murdare. Da, ei fac toate acestea deși sunt o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Știu că sunt aspru, dar este timpul ca cineva să spună toate lucrurile acestea așa cum sunt.

Se fac compromisuri, se renunță la Cuvânt și se procedează în totul în felul lumii. Pe mine nu mă interesează dacă voi rămâne singur – doar cu Dumnezeu. Chiar dacă va fi așa, voi predica în continuare adevărul și voi ține sus Cuvântul Bibliei lui Dumnezeu!

Chiar de-ar fi să mor pentru aceasta, tot voi susține Adevărul! Cu siguranță. Noi vrem adevărul, de aceea nu voi măsura niciodată cu măsura unei biserici, ci cu măsura lui Dumnezeu.

Dalila știa că Samson are o putere, dar nu știa în ce stătea acea putere. Ea nu știa de unde venea acea putere

mare, dar știa că Samson o are și voia să-i afle cu orice preț sursa.

Astfel, ea a început să-l cucerească cu frumusețea ei: se îmbrăca foarte provocator, se plimba prin fața lui și își dădea importanță așa cum fac unele adolescente de azi; își scotea hainele, încercând ca în felul acesta să-l înnebunească pe Samson.

Același lucru l-a făcut lumea cu biserica.

„În ce constă puterea ta mare?” și apoi: „Păi, dacă ne vom organiza, aceasta nu ne va lăsa fără putere!” Și biserica catolică a făcut-o.

„Filistenii sunt asupra ta, Samson!” și imediat Luther s-a ridicat și a ieșit afară. Apoi s-au organizat din nou: „Dacă mă vei lega cu o altă frânghie, aceasta mă va răpune”. Și așa a făcut, apoi a strigat: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Ce a urmat? Wesley s-a ridicat, a rupt frânghiile și a ieșit afară.

„Până acum ți-ai bătut joc de mine, Samson, deși știi că te iubesc. Haide, spune-mi adevărul, te rog.”

„Bine, trebuie să mă legi cu altă frânghie.”

Ce este aceasta? Frânghia denominațională. „Trebuie să fiu liber, să nu intru în nici o denominațiune. Dacă vei proceda așa, mă vei învinge.” Și au ieșit de acolo pentecostalii. În ce constă puterea ta?

„Filistenii sunt asupra ta!” Și iarăși
a rupt frânghiile.

Dar ce s-a întâmplat după aceea?
Penticostalii și-au adus păstori cu titlul de doctori în teologie, niște oameni
mari. Da, ei au la fel de multe studii și ritualuri ca și bapțiștii, metodiștii
și ca toți ceilalți.

Intră într-o biserică și vei auzi un
„Amin” la fel de înghețat ca marea întindere albă de la Polul Nord: rece și
indiferent.

„Filistenii sunt asupra ta, Samson!”

Filistenii sunt asupra ta, America!
Unde este aceea unitate a Duhului? Unde este unitatea cincizecimii? Acum avem
„Adunarea lui Dumnezeu”, avem „Unirea”, avem „Biserica lui Dumnezeu”, etc.
fiecare cu o doctrină diferită. Suntem atât de dezbinați, încât dacă mergi
într-un oraș ca să ții o trezire, abia reușești să găsești o biserică dispusă
să te sponsorizeze, în timp ce celelalte nici nu vor să ia parte. Comuniștii
sunt asupra ta, Americă.

Unde îți este puterea? Unde-ți este
slava? Ce s-a întâmplat? De ce ai ajuns aici? Pentru că am mers după
înțelepciunea oamenilor în loc să mergem după puterea lui Dumnezeu. Predicatorii
noștri înțelepeniți și scrobiți ne-au organizat, astfel că am devenit și noi
înțelepeniți și scrobiți. Din cauza aceasta nu se mai aude nici un strigăt în
biserică și nu mai plânge nimeni. Banca plângerii a fost dusă în pivniță, iar
slava a părăsit de mult biserică. Tot ce facem este să stăm în spate, cât se
poate de înțelepeniți, pentru că nu mai suntem liberi. Desigur, Diavolul cu
duhurile lui moderne, a legat biserică Dumnezeului celui viu. Așa este, de
aceia biserică nu mai are putere și nu mai este liberă, iar oamenii sunt rigizi

și scrobiți.

Priviți. Chiar dacă Dumnezeu vine în mijlocul penticostalilor și le dovedește că El e viu, prin semnele învierii Lui, ei rămân totuși nepăsători. O, aceasta este o rușine!

Eu merg prin țară, ca slujitor al lui Dumnezeu, și fac multe semne, ceea ce-i face pe oameni să spună: „Da, cred că așa este. Știu că se poate...” dar cu toate acestea rămân nepăsători. De ce? Pentru că Dalila, lumea, i-a legat și ca urmare sunt înlănțuiți.

Acum au ajuns să fie legați într-o confederație.
„Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Ce vei face acum?

„O”, zic oamenii, „noi avem denominațiuni puternice. Noi avem mai mulți membri ca oricând!” Este adevărat, dar unde este Duhul? Unde este Duhul Sfânt?

Iată ce a făcut Diavolul. A cucerit biserica și încă o mai face. Cum? „Vino la mine, căci dacă vei face aceasta, îți voi da un tabernacol mare chiar aici. Dacă vei scăpa de predicatorul acela fanatic pe care-l ai, și-ți vei lua în schimb un om cult, un doctor în teologie, vei avea o biserică foarte mare și vei fi ca toți ceilalți!”

Să vă fie rușine! Mai bine ați avea un om care nu deosebește boabele de fasole de cele de cafea, dar care este plin de Duhul Sfânt, plin de puterea lui Dumnezeu și nu a făcut nici un compromis.

Da, totul a devenit atât de scrobit,

Încât abia mai găsești câte un om sfânt care conturbă liniștea din adunare cu un „Amin”, cu un strigăt sau cu o vorbire în limbi, în timp ce toți ceilalți se uită la el, șoptesc și se întreabă : „Ce-a fost acesta? Ce s-a întâmplat?”

„Ei,
probabil că s-a rătăcit pe aici vreun fanatic!”

Voi știți că ceea ce spun este adevărat. Abia mai poți găsi câțiva oameni sfinți și destul de bucuroși, care să-și ridice mâinile, să plângă și să-L laude pe Dumnezeu, care să mai răspundă „Amin” la predicarea Evangheliei, în timp ce toți ceilalți se întorc ca să vadă ce au zis. Aceasta o fac și penticostalii.

Care este necazul cu voi? V-ați luat după metodiști, după baptiști și după luterani, care s-au luat după catolici, iar catolicii s-au luat după iad. Da, toți se îndreaptă împreună spre iad. Așa este.

Dalila v-a ademenit către biserici mari și strălucitoare, cu predicatori educați și lustruiți: „O, știți, acela este milionar. Dacă am putea să-l ademenim în adunarea noastră...”

Dar ascultați: dacă acel om nu este născut din nou, nici nu merită să fie acolo. Nu contează că are un milion de dolari, mașini scumpe și orice altceva, el trebuie să se nască din nou, să fie schimbat de Duhul Sfânt, să plângă și să strige, să se manifeste ca ceilalți, iar după aceea să ducă o viață care să dovedească nașterea lui din nou, fiindcă altfel totul este degeaba. Amin. De aceasta aveți nevoie.

„Samson, filistenii sunt asupra ta!”

Comunismul este asupra ta, biserică!
Lumea este asupra ta! Diavolul este asupra ta!

Dar ce fac
ei? Se întorc, văd Duhul lui Dumnezeu înfăptuind minuni și dovedind învierea
Lui, iar după aceea spun: „Știți, eu cred că fratele Branham are puteri
paranormale, iar păstorul meu a spus că totul este de la diavolul.”

Sărmani fățarnici, necredincioși
lustruiți și înșelați, lupi îmbrăcați în piei de oi! Isus a spus: *„Dacă ai
fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să îți dea pacea!”*
(Luca 19.24). Dar voi aveți o mulțime de „Sauli” care încearcă să vă facă la
fel ca restul lumii.

Noi vrem însă o mulțime de oameni din
Dumnezeu, care nu fac compromisuri cu Cuvântul ci predică Adevărul și susțin
botezul cu Duhul Sfânt.

Dar ce a făcut lumea? V-a ras toate
șuvițele de putere. Voi, penticostalilor, ați fost închinați Domnului încă din
pântecele micii voastre, dar lumea v-a ras puterea, de aceea, acum sunteți la
fel de scrobiți ca ceilalți.

Ce vom face acum? Ce se va întâmpla?

Este un singur lucru la care mă pot
gândi în încheierea acestui text, un lucru glorios.

În timp ce Samson era legat, s-a
întâmpnat ceva.

Mulți spun: „Vom avea o trezire!”

Ascultați-l pe fratele nostru credincios, Billy Graham, care spune: „Vom avea o trezire în zilele noastre!” Ascultați-l pe Oral Roberts care spune la fel: „Vom avea o trezire în zilele noastre!” Și toți ceilalți spun la fel.

Dar eu vă

întreb: „Cum am putea avea o trezire cât timp suntem legați?” Noi am legat Duhul Sfânt cu organizațiile și tradițiile noastre, de aceea nu putem avea nici o trezire. Amin. Știu că ceea ce spun este foarte aspru, dar acesta este adevărul. Cum am putea avea o trezire prin Duhul Sfânt, când suntem atât de legați și de scrobiți?

Biblia spune: „...având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” (2 Timotei 3.5). A cui putere o tăgăduiesc? A organizației? A lumii? A bisericii? Nu, puterea Duhului Sfânt. Aceasta este partea slabă a bisericii. Ei au predicatori educați și clădiri mari și împodobite, în loc să-L aibă pe Duhul Sfânt de modă veche, în loc să iasă pe câmpul de luptă. Amin. Acesta este adevărul.

Cum vreți să aveți o trezire prin Duhul Sfânt când oameni Îl sting, Îl leagă și se tem de El? Aici este necazul.

„Filistenii sunt asupra ta!” Dar singura nădejde binecuvântată pe care o avem, este că pe când era Samson în închisoare s-a întâmplat ceva.

Care a fost primul lucru pe care l-au făcut filistenii când l-au prins pe Samson?

Mai întâi l-au legat și i-au îndepărtat puterea. Cum? Prin faptul că i-au aflat secretul.

Ei au aflat secretul vostru, lumea a aflat secretul vostru.

Astfel, voi, femeile, vă retezați părul, așa cum se poartă în lume, în timp ce voi bărbații, vă comportați la fel ca cei din lume: spuneți glume și bancuri murdare, ieșiți să fumați câte o țigară, vă plimbați cu soțiile vecinilor, beți cu ceilalți ca să vă păstrați slujba, și așa mai departe, apoi spuneți că totul este în ordine.

O, mai bine aș dormi pe un pat de scânduri, aș mânca biscuiți și aș bea doar apă, dar să rămân curat înaintea Domnului, decât să fac compromisuri pentru o slujbă. Așa este. Într-adevăr, aș prefera să rămân credincios Domnului.

„Samson, filistenii sunt asupra ta!”

Voi, cei de la Tabernacolul Branham, fiți atenți, căci lucrurile lumii au început să se strecoare printre voi! Ce s-a întâmplat? V-ați divulgat secretul? Ați divulgat secretul pe care l-ați primit de la Dumnezeu acum câțiva ani? L-ați lăsat să alunece într-o închinare formală? Ce s-a întâmplat cu voi?

Dumnezeu poate să vină și să înfăptuiască o minune, să meargă prin adunare și să le spună oamenilor lucrurile ascunse ale inimilor lor, să vindece bolnavii și suferinzii, să facă semne și minuni, să predice Cuvântul cu putere prin Duhul Sfânt, fiindcă cu toate acestea oamenii vor spune: „Da, cred că este bine ce se întâmplă. Ne-ar face plăcere să mai ascultăm dacă n-am fi atât de obosiți.”

Aceasta este, adunare Branham!
Filistenii sunt asupra ta.

A fost o vreme când Cuvântul se predica cu putere, iar bătrânii sfinți se ridicau în picioare cu ochii plini de lacrimi și mergeau înapoi și încolo, după care se așezau. Da, ei erau umpluți cu Duhul Sfânt pentru că se hrăneau numai cu Cuvântul curat al lui Dumnezeu, pentru că Biblia spune: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4)

Filistenii sunt asupra ta,
Tabernacolule Branham! Filistenii sunt asupra voastră, penticostalilor!

Desigur,
filistenii v-au luat pe toți, cu ani în urmă, când v-ați organizat atât de strâns încât nu mai putea să intre nimeni în mijlocul vostru dacă nu era prezbiterian, metodist, baptist, catolic și așa mai departe. Da, n-ați vrut să aveți nici o legătură cu ceilalți.

Voi spuneți că așteptați o trezire în zilele noastre, dar cum am putea s-o avem când lumea Îl leagă pe Cel care dă trezirile? Dumnezeu nu poate să intre acolo unde este lumea, acolo unde oamenii se conduc după ea. Voi vă întovărășiți cu lumea și asta este tot, căci prin aceasta, lumea începe să pătrundă în voi și astfel în curând vă purtați la fel ca cei din lume, ceea ce înseamnă sfârșitul vostru.

Când veți îndepărta însă toate legăturile lumesti care v-au încătușat și veți veni la Dumnezeu, El se va folosi de voi. Aceasta până când veți începe iarăși să vă lăsați amăgiți.

Iată însă care este singura nădejde cu care pot să închei subiectul din dimineața aceasta:

„Pe

când era Samson legat, părul capului lui a început să crească, după ce fusese ras.” (Judecători 16.22).

Dumnezeule,

înainte de a veni sfârșitul, Te rugăm să faci și din noi o biserică în care să poată pătrunde puterea Duhului Sfânt și manifestarea Lui, fă-ne o biserică în care să se poată întâmpla toate cele scrise în Marcu 16, și Fapte 2.4 și 2.38. Apostolii au fost însoțiți de semne și minuni care dovedeau puterea învierii lui Isus Hristos.

În timp ce noi suntem în închisoare,

Dumnezeu își pregătește secerătorii pentru ultimul măcel. Dorința mea este ca și tu, prietenul meu creștin, să fii trezit în această dimineață, astfel încât și puterea ta să crească. Eu mă rog și cred că oriunde va ajunge mesajul vorbit, în dimineața aceasta, îi va ajuta pe oameni să-și regăsească puterea duhovnicească.

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm

O, Doamne, Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, Dătătorul Vieții Veșnice, Tu care ne dai toate darurile bune și duhovnicești, Te rog să iei aceste cuvinte spuse și să le pui în inimile oamenilor, apoi udă-le, Doamne.

Îngăduie

ca oamenii să vadă că biserica a fost amăgită de lume: că lumea i-a aflat secretul și astfel i-a ras puterea. Îngăduie să vadă că oamenii care odinioară strigau plini de bucuria biruinței, au fost rași, iar acum, în loc să vină la adunare, joi seara stau acasă ca să se uite la televizor. Da, Satana a scos bucuria din inimile oamenilor și le-a dat mai multă dragoste pentru lume decât pentru Dumnezeu; mai multă dorință pentru distracțiile lumești, decât pentru

predicarea Evangheliei. Astfel, dacă nu este o orchestră pricepută, dacă nu sunt programe atractive, preferă să rămână acasă pentru că nu mai vor Evanghelia aceasta învechită, care aduce lacrimi de bucurie, care aduce vindecare supranaturală și redă biserici darurile din biserica primară, care îl aduce pe Hristos cel înviat, pe Mesia acestor zile.

Așa cum Israelul a fost legat de împărații lui până într-atât că nu l-au mai putut urma pe adevăratul Împărat, iar la venirea Sa în mijlocul lor nu l-au putut recunoaște, la fel este și astăzi, o, Doamne, când Împăratul slavei a venit în forma Duhului Sfânt, iar ei nu știu aceasta și nu-l recunosc. Sunt atât de bine organizați încât nu înțeleg, deoarece aceasta nu face parte din organizația lor.

Doamne, aceasta este lucrarea pe care a făcut-o diavolul cu acest popor.

Fie ca Samson cel închinat Domnului, cei credincioși în inima lor, cei care tânjesc și plâng, se roagă și stăruiesc în adevăr, să nu se lase până când secerișul va fi copt, până când va fi iarăși bucurie în Sion, până când vor ieși afară toți aceia care pot să înțeleagă, să-l recunoască și să-l vadă pe Mesia în puterea Sa ascunsă de ochii lumii.

Îngăduie Doamne, ca ei să vadă aceasta, pentru că o cerem în Numele lui Isus.

.....puterea chiar acum.

O, Doamne, trimite-ne puterea chiar acum

Și botează-ne pe fiecare.

Ei erau în camera de sus,

Erau toți cu un gând

Când Duhul Sfânt, promis de Domnul
nostru

A coborât

O, Doamne, trimite-ne puterea Ta chiar
acum

O, Doamne, trimite-ne puterea Ta chiar
acum

O, Doamne, trimite-ne puterea Ta chiar
acum

Și botează-ne pe fiecare.

O,
cum Îl iubesc! Vedeți? Pe când se aflau în camera de sus, toți cu un singur
gând, El le-a trimis puterea Sa pentru că toate lucrurile lumești au fost
scoase afară din ei. Da, ei erau goi de lucrurile lumii, așa că Duhul Sfânt a
putut să vină și să-i umple.

Oamenii de astăzi spun: „Vino, alătură-te bisericii, pune-ți numele în registrul bisericii, îngenunchează și spune: „Mărturisesc că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu!”, apoi ridică-te.

Diavolul face același lucru. Desigur.

Diavolul a fost botezat o dată cu Iuda, s-a dus și a predicat Evanghelia o dată cu Iuda, dar n-a putut primi Duhul Sfânt. Iată în ce constă puterea ascunsă, puterea învierii pe care o cunoști fără nici o umbră de îndoială. Amin.

El este aici. Același Duh Sfânt care a locuit în Mesia, locuiește acum în Biserica Sa. El n-o va părăsi niciodată, pentru că așa a făgăduit: „... *Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” Amin. (Matei 28.20)

Da, El va fi cu noi, de aceea, „...*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, ba, încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12)

Dar lumea va face compromisuri. Cum? Spunând: „O, zilele acelea au trecut!” Aceasta este exact ceea ce vrea diavolul de la tine: să te îndoiești.

Dumnezeu vrea să fii botezat, dar tu spui : „O, eu nu pot să cred ceea ce se întâmplă acolo!” Du-te înainte, du-te mai departe și trăiește în păcatele tale! Nu uita însă că atâta timp cât trăiești, tu poți fi născut din nou, iar când se va întâmpla aceasta, viața ta va fi total diferită de cea de dinainte.

Priviți. Bobul de grâu intră în pământ galben, iar ceea ce iese din el este verde. Când îl pui în pământ este tare,

dar când iese din el este flexibil, se unduiește în bătaia vântului. O, glorie! Aleluia! Când valurile încep să lovească, când vânturile încep să bată, bobul de grâu nu se poate opune în nici un fel, ci se lasă purtat de ele, dar firicelul de grâu se îndoaie, se bucură, crește și capătă putere. Acest firicel nu poate ieși însă până când nu moare bobul de grâu și putrezește. Vedeți? Bobul trebuie să moară și să putrezească. Abia atunci viața iese din el.

Cum am spus mai înainte, nașterea este un lucru urât, murdar, mai murdar ca orice altceva, dar aici stă viața. Când recunoști că ești murdar, când recunoști că crezurile tale - metodiste, baptiste, pentecostale, etc - sunt murdare, când mori la altar, Viața nouă vine în tine, Duhul Sfânt te înnoiește și astfel poți să-L vezi pe Dumnezeu.

Da, într-o zi slăvită, noi Îl vom vedea cu toții. Într-o zi, dincolo de existența acestor trupuri muritoare, noi Îl vom vedea așa cum este. Credeți aceasta? După ce acest trup muritor va trece, dincolo mă așteaptă o nouă zi fericită.

Aseară stăteam aici în colț și mi s-a părut că-l văd pe micuțul Rabbi Larson. Când era aici și pipăia în jur cu bastonul lui vechi, obișnuia să-mi pună bastonul după cap și începea să cânte acel cântec vechi : „Acolo mă așteaptă...”

.....

S-a întâmplat ceva și astfel au fost scoase afară toate lucrurile lumești. Atunci am început să văd toate lucrurile altfel. Înainte îmi făceam o mulțime de griji cu privire la felul de viață al acestor americani, deoarece vedeam cum an după an femeile și bărbați se degradau și se afundau tot mai mult în păcat, până când am ajuns în pragul depresiei nervoase; dar la un moment dat i-am spus lui Dumnezeu: „N-am să-mi mai fac griji, deoarece Cuvântul Tău spune că așa

trebuie

să fie. Totuși, voi sta în spărtură și voi striga cu toată ființa mea!”

Alaltăieri

am fost la Green's Mill, peștera mea, drumul meu înapoi spre natură, și m-am rugat toată ziua. Cam pe la ora 3.00, soarele a început să apună, iar eu am ieșit afară privind spre est și lăudându-L pe Domnul. Printre copaci, am văzut soarele care cobora dincolo de munte și canionul, de care mă despărțea frunzișul extrem de liniștit. Atunci am zis: „O, Doamne, într-o zi Tu l-ai ascuns pe Moise în crăpătura stâncii și ai trecut pe lângă el, pentru că era ostenit. Când ai făcut aceasta, el a spus că i s-a părut că vede spatele unui bărbat.” Apoi am continuat: „Ascunde-mă și pe mine, Doamne, în crăpătura stâncii!” După un timp, dintr-o parte a venit un vânt ușor, care a început să miște tufe. S-a mișcat de-a lungul lor, a venit jos, lângă mine, și apoi mai jos, printre copaci, iar eu stăteam acolo și priveam.

Într-o zi, doar Domnul știe unde și
când,

Roata acestei vieți trecătoare se va
opri,

Atunci eu mă voi duce să locuiesc pe
Muntele Sionului

Într-o zi, dincolo de aceste trupuri
muritoare,

Într-o zi, doar Domnul știe unde și
când,

(Ce se va întâmpla? Toate aceste
roțițe se vor opri).

Roțile acestei vieți trecătoare se vor
opri

Atunci vom merge să locuim pe Muntele
Sionului

Carul cel scump, legănându-se încet,

Va veni să mă ia acasă.

Dacă ajungi acolo înaintea mea

Va veni să mă ia acasă

Spune fratelui Bosworth și prietenilor
asemenea

Va veni să mă ia acasă

Carul cel scump, legănându-se încet

(Într-o zi, se va opri să mă ia).

Carul...(toți copaci vor fi de foc,
îngerii lui Dumnezeu și casele vor fi de foc).
...să mă ia acasă

Carul cel scump, legănându-se încet,

Va veni să mă ia acasă.

Într-una din aceste zile,

În
cele din urmă clipe ale mele,

Îl
aștept să vină. Într-adevăr.

Priveam spre Iordan și ce-am văzut

Venind să mă ia acasă?

(ca bătrânul Ilie privind peste Iordan
)

Un grup de îngeri strălucitori veneau
după mine,

Veneau să mă ia acasă.

Carul cel scump, legănându-se încet

(coborând încet)

Vine să mă ia acasă

Domnul Isus e Conducătorul sfânt al
carului

Conducătorul vechii corăbii a
Sionului, corabia Vieții.

El este aici, se mișcă prin clădire și
ne vorbește. Da, chiar Duhul Sfânt care L-a ridicat din mormânt, este aici.

Pentru că nu s-au împărțit numere de
rugăciune, aș dori să știu dacă este cineva care a venit din alt oraș ca să se
facă rugăciune pentru el. Ridicați-vă mâinile, voi, cei care sunteți străini.
Ridicați mâinile.

Tu
de acolo, fratele cu mustață din spate, cred că ai ridicat mâna. Da, ai
ridicat-o. În ordine. Voi toți îmi sunteți necunoscuți. Credeți că Domnul Isus
este același Păstor al turmei de aici?

Credeți voi că făgăduințele Lui sunt
adevărate? El unge biserica Sa, astfel ca să se poată împlini Cuvântul care
spune: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, ba încă, veți face
altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Ioan

14.12). Mai mari decât acestea? Credeți voi această făgăduință?

Tu ai

ridicat mâna că nu mă cunoști? Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este în inima ta, că poate să-mi vorbească așa cum i-a vorbit femeii care s-a atins de haina Lui? Crezi că El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre? Dacă Dumnezeu îmi va descoperi situația ta, vei crede că sunt proorocul Lui? Vei crede că El este aici și că de aceea se pot întâmpla aceste lucruri? Te rogi pentru soția ta fiindcă are o fractură la șold, un șold dislocat... Așa este. Dacă este adevărat, ridică mâna. În regulă, du-te și găsește-o sănătoasă. Amin.

Dar

tu, domnul din spate, cel cu musteață, care ai ridicat mâna? Crezi din toată inima? Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care îți sunt necazurile? Crezi că fiul tău se va vindeca? Crezi? Tu ai un băiat cu paralizie cerebrală. Da. Ești din Kentucky. Dacă este adevărat, ridică mâna. Eu nu te cunosc, este adevărat? Ridică mâna dacă este adevărat că nu ne cunoaștem. Așa este. Crezi tu? Ai credință în Dumnezeu? Dacă crezi, du-te și găsește-ți băiatul după credința ta.

Cine

a ridicat mâna aici, că nu mă cunoaște? Tu? Bine, domnule. Crezi că sunt proorocul lui Dumnezeu? Crezi din toată inima ta? Nu trebuie să vii aici, poți să rămâi acolo. În ordine, domnule. Necazul tău este că ai diabet zaharat. Ai probleme și cu picioarele. Ești din Ohio și te numești domnul Miller.

Întoarce-te acasă și fii sănătos.

Bine, crede din inimă. În ordine. Crezi?

Doamna

de aici... Ai ridicat și tu mâna? Doamna înaltă, cu ochelari. Crezi din toată inima? Crezi? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Da? În ordine. Dacă

Dumnezeu poate să-mi spună ce te supără, vei crede? Ai probleme cu inima. Bine, ridică mâna dacă este adevărat. Bine.

Doamna

de lângă tine, care a ridicat mâna. Inima și probleme mari cu ochii. O cunosc pe doamna aceea. În ordine, dacă poți să crezi, vei primi ceea ce ceri.

Acolo

în spate... Da, domnul acela din spate. Și el are probleme cu inima și are și o boală de piele. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Crezi, domnule?

Undeva,

acolo în spate, mai este un domn care a ridicat mâna că nu mă cunoaște. Este domnul Schubert. În ordine, domnule. Crezi? Te rogi pentru ochii tăi și pentru mama ta care stă acolo afară. Dacă este adevărat ridică mâna. Noi nu ne cunoaștem, este adevărat? Strângeți-vă mâinile unul celuilalt. Bine, în ordine. Dacă poți crede, vei primi ceea ce ceri.

Isus Hristos Cel înviat este aici, în clădire. El este același. Ce se întâmplă cu voi? Ați lăsat lumea să vă fure toată puterea? Glorie! Eu vreau nașterea din nou, vreau viața cea nouă. Pe mine nu mă interesează care este planul Lui cu privire la mine, dacă trebuie să fiu considerat fanatic sau orice altceva, nu contează. Nu contează care este planul Său, eu vreau să fiu condus de El și să posed adevăratul Duh Sfânt. Da, doresc să-L păstrez! Prefer să-L am pe El, decât toate lucrurile din lumea aceasta. Amin.

Credeți? Credeți că El este aici?

Atunci puneți-vă mâinile unul peste celălalt. Spuneți-mi ce ar mai putea

face El în plus? Nimic. Aveți credință. Credeți că lucrarea este încheiată.

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, Tu, care ai creat Viața veșnică și ne dai toate darurile bune, Duhul Tău este aici, Doamne, a venit să-i unghă pe oameni, așa că se pare că toată clădirea respiră și se mișcă. De ce nu pot înțelege oamenii acest lucru, Doamne? Ei s-au întovărășit atât de mult cu lumea încât au devenit reci, superficiali și scrobiți, așa că nu Te mai pot cunoaște. Doamne Dumnezeule, lasă ca puterea aceasta să pătrundă în fiecare, lasă ca fiecare bolnav să fie vindecat, fiecare păcătos să fie mântuit, iar Tu, Doamne, să fii slăvit.

Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Credeți voi aceste lucruri? Ridicați mâinile. Primiți vindecarea? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, mergeți și faceți-se după credința voastră. Văd niște vedenii în legătură cu unii dintre voi. Da. Va trebui să mă întorc în această seară.

Dacă nu credeți acum, nu veți crede niciodată. Așa este. Cândva, a făcut și Isus aceste lucruri și ei au spus: *„Știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.”* Voi știți că samariteana l-a spus:

„Știm că Mesia o va face, dar Tu cine ești?” și Domnul l-a răspuns: *„Eu sunt Acela.”*

Când a auzit aceste lucruri, femeia a alergat în cetate strigând: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Oare nu este El, Mesia?”*

Și Domnul

a mai spus că aceste lucruri se vor întâmpla din nou în zilele din urmă. Atunci Biserica Sa va predica numai Adevărul. Da, atunci Biserica Sa va sta numai pe Cuvânt, va ține poruncile lui Dumnezeu și nu se va mai întovărăși cu lumea; atunci, Domnul va locui în ea și va face din nou aceste lucrări mărețe.

Referitor la cei necredincioși, tot

Domnul a spus că *„vor fi neînduplecați, trufași, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, nemulțumitori, vânzători, având doar o formă de evlavie”*, adică mergând doar de formă la biserică. Da, *„având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-l puterea. Depărtează-te de ei.”*

Vedeniile au încetat. Voi toți,

indiferent unde ați stat în această dimineață, voi, cei cărora v-a vorbit El, recunoașteți că acesta este adevărul? Eu nu v-am cunoscut și deci nu aveam de unde să știu care sunt problemele voastre. Ridicați mâinile. Da, peste tot sunt mâini ridicate. În ordine. Vedeți? Eu nu-i cunosc, nu i-am văzut niciodată, dar Duhul Sfânt este aici și El îi cunoaște pe toți. Vă dați seama că nu eu sunt cel care v-am spus aceste lucruri?

Ascultați. Dacă El mi-a încredințat

ceva, atunci mi-a încredințat adevărul Cuvântului, pentru că Adevărul poate veni numai prin Cuvânt, iar Cuvântul Său spune:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să

fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru

voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Credeți aceasta?

Chiar peste câteva minute vom avea un serviciu de botez.

Să ne plecăm capetele. Voi cere
păstorului să se roage, în timp ce se fac pregătirile pentru botez. În ordine.

Domnul să vă binecuvânteze.

- **Amin** -